

آیت الله جوادی آملی: باید طوری زندگی کنیم که قول ما از رهن ما قوی‌تر باشد

به بیان آیت الله جوادی آملی، ما باید طریزی زندگی کنیم که قول ما از رهن مان قوی‌تر باشد؛ یعنی وقتی بدهکاریم، به شخصی گفتیم فلان زمان می‌دهیم، در همان زمان مقرر دین خود را ادا کنیم.

به بیان آیت الله جوادی آملی، ما باید طریزی زندگی کنیم که قول ما از رهن مان قوی‌تر باشد؛ یعنی وقتی بدهکاریم، به شخصی گفتیم فلان زمان می‌دهیم، در همان زمان مقرر دین خود را ادا کنیم.

به گزارش خبرگزاری مهر، آیت الله جوادی آملی در دیدار با اهالی روستای احمدآباد دماوند بر ضرورت شناخت و احیای مکتب و سیره اهل بیت(ع) اشاره کرد و گفت: از ائمه(علیهم السلام) نقل شده که فرمودند خدا رحمت کند کسی که امر ما، سیره ما، مکتب ما را بشناسد و احیاء کند! فرمودند: اگر مردم بدانند که مکتب ما چیست، مرام ما چیست، مذهب ما چیست، حتماً پیرو اهل بیت(علیهم السلام) خواهند شد. وجود مبارک امام صادق(علیه السلام) که رئیس مذهب ماست برای مذهب ما یک قانون اساسی تدوین کرد. قانون اساسی را ذات اقدس الهی معین کرده است و به وسیله وجود مبارک پیغمبر(ص) بیان کرد منتها آن فرصتی که حوزه علمیه تشکیل بدهند، علما تربیت کنند، شاگردان تربیت کنند برای آنها میسر نشد، برای وجود مبارک امام باقر مخصوصاً وجود مبارک امام صادق(سلام الله علیهما) این فرصت به دست آمد که این مکتب را تبیین کنند. گذشته از مسائل مربوط به توحید، وحی، نبوت، امامت، معاد، برزخ، نفعه صور اول و دوم، عرضه اعمال، حساب و کتاب، گذشته از آنها دستورات فقهی فراوانی دادند، راهنمایی‌های فقهی فراوانی کردند و دستورهای فراوان حقوقی و اخلاقی دادند.

وی در ادامه با تأکید بر نقش عقل در هدایت انسان و اینکه عواملی از قبیل غرور و خودخواهی باعث ظلال عقل شده بیان داشت: یکی از آن بیانات نورانی وجود مبارک امام صادق(ع) این است که حجت خدا بر مردم، پیغمبر است حجت بین خدا و بین خلق، عقل است این عقل را که ذات اقدس الهی به انسان مرحمت کرد با این عقل، احتجاج می‌کنند که خدای سبحان می‌فرماید تو که عقل داشتی، عقل به تو دادم، این چراغ را به تو دادم، کاری نکن که فیتله این چراغ بیاید پایین و خاموش شود؛ اما چند چیز است که فیتله این چراغ را پایین می‌آورد و این را خاموش می‌کند خدای ناکرده، مستی جوانی، مستی عمر، مستی غرور، این مستی تنها مستی به وسیله شراب و اینها نیست کسی که مستی جوانی دارد، مستی غرور دارد، مستی مقام دارد، مستی شهرت دارد این مثل آن است که چرا ماست، عاقل نیست؟ برای اینکه این ماه را، این آفتاب را گاهی ظل می‌گیرد این ظل می‌گیرد یعنی چه؟ یعنی این ماه بین ما و بین آفتاب فاصله است آن ماه یک گره است این طرفش که روبروی آفتاب است این طرفش روشن است، نور می‌دهد چون گره است سایه می‌اندازد؛ اش روی زمین می‌افتد، در حقیقت ما را ظل گرفته، می‌گوییم آفتاب را ظل گرفته، ما در سایه ماه قرار می‌گیریم بنابراین آفتاب را نمی‌بینیم. پس گاهی آفتاب را ظل می‌گیرد گاهی ماه را ظل می‌گیرد، گاهی عقل را ظل می‌گیرد، یعنی دیگر نمی‌گذارد نور بدهد.

ایشان در ادامه با تأکید بر عزت انسان و اینکه انسان نباید کاری انجام دهد که باعث ذلت و خواری او گردد اظهار داشت: هوس، هوا، غرور، مقام، ثروت اینها عقل را تاریک می‌کند لذا آدم کار بی‌عقلی انجام می‌دهد، تمام تلاش و کوشش او این است که چیزی تهیه کند و بگذارد و با دست خالی برود، از این بی‌عقلی بدتر چیست؟! حضرت فرمود حجت بین خلق و خالق، عقل است. وجود مبارک صادق(ع) فرمود ذات اقدس الهی انسان‌ها را آزاد آفرید همه کارها را در اختیارش قرار داد اما در اختیارش قرار نداد که خود را ذلیل کند، عرض کردند چطوری آدم خودش را ذلیل می‌کند؟ فرمود همین که وارد کاری می‌شود؛ شود که نمی‌تواند بیرون بیاید. آدم وارد کاری بشود که اول خروجی می‌دهد؛ اش را فکر کند، کاری وارد شود که خروجی می‌دهد؛ اش را نداند مثل این کرم ابریشم است، کرم ابریشم چرا خفه می‌شود؟ برای اینکه دور خودش می‌تند و آن وسط خفه می‌شود. ما الان در حوزه علمیه هستیم حد ما مشخص است که وارد چه علمی بشویم آن علمی که مربوط به ما نیست و نمی‌توانیم آن را درک کنیم که برای ائمه(ع) است و برای بزرگان، آن را وارد نمی‌شویم دیگری که حوزه علمیه نیست در کارهای آزاد است یا وارد کاری می‌شود که نمی‌تواند بیرون بیاید، خوب اداره کند. کاری که آدم نمی‌تواند اداره کند می‌ماند، این باعث ذلت خود آدم است و حضرت فرمود خدا این کار را اجازه نداده است.

وی در پایان سخنان‌شان به لزوم اعتماد و اطمینان به قول افراد در جامعه اسلامی اشاره کرد: امام صادق(ع) فرمود

جامعه را زندان و فشار اینها اداره نمی‌کند، فرمود شما شیعیان ما هستید، طرزی جامعه شیعه باید زندگی کند که قول او از رهن او قوی‌تر باشد؛ این یعنی چه؟ اگر ما به کسی بدهکاریم، چک دادیم یا قول دادیم که در فلان فرصت من این دین را ادا می‌کنم ولی این به من اطمینان ندارد تا خانه یا زمین مرا رهن نگیرد اطمینان پیدا نمی‌کند، حضرت فرمود جامعه‌ای که آن رهن از این قول بالاتر است این جامعه، جامعه شیعه نیست و من از آن بیزارم. ما باید طرزی زندگی کنیم که قول ما از رهن ما قوی‌تر باشد؛ یعنی وقتی بدهکاریم، به شخصی گفتیم فلان زمان می‌دهیم، در همان زمان مقرر دین خود را ادا کنیم. این طور نباشد که او به حرف ما اعتماد نکند نیاز به رهن داشته باشد و چیزی از ما گرو بگیرد.